

Drugi rok życia – taki duży!

Początek drugiego roku życia to nadal czas pojedynczych słów, choć ich zasób wyraźnie się zwiększa. Mowa jest mało zrozumiała, a rolę tłumaczy przyjmują najbliżsi opiekunowie dziecka. Liczne uproszczenia i deformacje wyrazów mają związek z niską sprawnością artykulatorów, w tym ze słabą pionizacją języka. W wieku dwóch lat dziecko posługuje się prostymi zdaniami dwuwyrzowymi, a jego wypowiedzi dotyczą sytuacji „tu i teraz”. W słowniku dwulatka pojawiają się wyrazy związane z jego doświadczeniem. Są wśród nich rzeczowniki, czasowniki, przymiotniki i przysłówki, a także pierwsze przyimki, zaimki, liczebniki oraz partykuła „nie”. Do końca drugiego roku życia w mowie dziecka pojawiają się wszystkie samogłoski ustne i większość spółgłosek.

Najważniejsze osiągnięcia w rozwoju językowym dziecka w drugim roku życia to:

- rozumienie mowy (głównie zakazów i poleceń),
- wzrost zasobu słownictwa,
- wypowiedź z użyciem prostego zdania- dwa połączone ze sobą wyrazy, gdzie jedna oznacza czasownik a druga rzeczownik, np. „Tata pa,pa”, „Miau je”,
- początek fleksji – pojawia się odmiana rzeczownika,
- w wypowiedziach dziecko używa trzeciej osoby liczby pojedynczej w znaczeniu pierwszej osoby- mówi o sobie, używając imienia